

- 3) Vai EK līguma 49. un 56. pants, attiecīgā gadījumā tos lasot kopsakarā ar EK līguma 10. pantu un 293. panta otro ievilkumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek liegta tāda nodokļa uzlikšana kā tā, kura tika aprakstīta iepriekš un kura, ciktāl ar to nekādi netiek ņemta vērā nodokļa uzlikšana, kas uz citā dalībvalstī izveidotiem kolektīviem ieguldījumu uzņēmumiem jau tiek attiecināta to izcelsmes dalībvalstī, ir papildu finansiāls apgrūtinājums, kurš var šiem uzņēmumiem traucēt veikt sertifikātu tirdzniecību Beļģijā?
- 4) Vai Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīva 85/611/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem ⁽²⁾, attiecīgā gadījumā to lasot kopsakarā ar EK līguma 10. pantu un 293. panta otro ievilkumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek liegta tāda nodokļa uzlikšana kā tā, kura tika aprakstīta iepriekš, ja ar to tiek apdraudēts Direktīvas galvenais mērķis – atvieglot kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem sertifikātu tirdzniecību Eiropas Savienībā?
- 5) Vai EK līguma 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir administratīvās izmaksas, kas citā dalībvalstī izveidotiem kolektīviem ieguldījumu uzņēmumiem, kuri tirgo savus sertifikātus Beļģijā, rodas tāda nodokļa iekasēšanas dēļ kā tas, kas tika aprakstīts iepriekš?
- 6) Vai EK līguma 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāda valsts tiesību norma kā Beļģijas Mantojuma nodokļa kodeksa 162. panta otrā daļa, ciktāl ar šo tiesību normu uz citā dalībvalstī izveidotiem kolektīviem ieguldījumu uzņēmumiem, kuri tirgo savus sertifikātus Beļģijā, gadījumā, ja tie līdz kārtējā gada 31. martam nenosūta savu nodokļa deklarāciju vai nesamaksā iepriekš aprakstīto nodokli, tiek attiecināta īpaša sankcija, proti, tiesas noteikts aizliegums nākotnē piedāvāt sertifikātus pārdošanā Beļģijā?

⁽¹⁾ OV L 249, 25. lpp.

⁽²⁾ OV L 375, 3. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 27. novembra spriedumu lietā T-173/11 Kurt Hesse un Lutter & Partner GmbH/lekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2015. gada 6. februārī iesniedza Kurt Hesse

(Lieta C-50/15 P)

(2015/C 138/45)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Kurt Hesse (pārstāvis – M. Krogmann, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Lutter & Partner GmbH, Dr. Ing. h. c. F. Porsche AG

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 27. novembra spriedumu lietā T-173/11;

— atcelt Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 11. janvāra lēmumu apelācijas lietā R0306/2010–4 un noraidīt iebildumus pret 2007. gada 16. februāra Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 5723 432.

Pakārtoti,

— nodot tiesību strīdu Eiropas Savienības Vispārējai tiesai [atkārtotai izskatīšanai].

Turklāt Apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz:

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs savu apelācijas sūdzību balsta uz šādiem apelācijas sūdzības pamatiem:

1. Preču līdzības faktoru atbilstoši Regulas par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam kļūdaina neņemšana vērā

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apstrīd Vispārējās tiesas viedokli, atbilstoši kuram Apelāciju padome ir pamatoti paudusi uzskatu, ka “mobīlas navigācijas ierīces, it īpaši uz satelītnavigāciju balstītās mobīlas navigācijas ierīces”, no vienas puses, un ar iebildumos izmantotajām preču zīmēm aptvertās preces, no otras puses, ir līdzīgas. Veicot vērtējumu, Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā būtiskus faktorus, tādus kā attiecīgo preču veids, to ražošana, marketings, izplatīšanas ceļi un pārdošanas vietas. Ja visi nozīmīgie faktori tiktu pilnībā ņemti vērā un atbilstoši novērtēti, preču līdzība būtu bijis jānoliedz.

2. Faktu sagrozīšana un pazīstamības aizsardzības atbilstoši Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 5. punktam tiesiski kļūdaina piemērošana

Vispārējā tiesa tiesiski kļūdaini neesot apstrīdējusi Apelāciju padomes viedokli, ka preču zīme “Carrera” ir pazīstama nozīmīgai sabiedrības daļai. Tostarp Apelāciju padome savu izpratni esot balstījusi uz atsevišķiem atzinuma attiecībā uz preču zīmes apriti aspektiem. Apelāciju padome un Vispārējā tiesa esot kļūdaini apzīmējusi būtiskus atzinuma secinājumus par “nenozīmīgiem”, kā arī citus būtiskus rezultātus esot pilnībā ignorējusi. Līdz ar to Vispārējās tiesas spriedums esot balstīts uz faktu un pierādījumu ievērojamu sagrozīšanu.

3. Kļūdainais pieņēmums par “reputācijas pārvešanu” [*image transfer*] atbilstoši Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 5. punktam

Esot nepareizi, ka Vispārējā tiesa nav apstrīdējusi Apelāciju padomes izpratni, ka pastāv “reputācijas pārvešanas” draudi par labu apelācijas sūdzības iesniedzēja reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei “Carrera”. Apelāciju padome esot pieņēmusi, ka visas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās preces var “tikt iestrādātas mehāniskajos transportlīdzekļos un var tikt tajos izmantotas”. No tā izrietot “sociālais paradums”, uz kura pamata reģistrācijai pieteikto preču, no vienas puses, un mehānisko transportlīdzekļu, no otras puses, izmantošana “sagrīt”. Faktiski situācija esot tāda, ka vienīgi tas, ka reģistrācijai pieteiktās preces var tikt iestrādātas mehāniskajos transportlīdzekļos un var tikt tajos izmantotas, nekādi nepamato “sociālo paradumu” un nevarot novest pie reputācijas pārvešanas. Šajā ziņā Vispārējā tiesa un Apelāciju padome neesot saprotami pamatojusi savu nolēmumu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, OV L 78, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 9. februārī iesniedza Hof van beroep te Antwerpen (Beļģija) – United Video Properties Inc./Telenet NV

(Lieta C-57/15)

(2015/C 138/46)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāja: United Video Properties Inc.

Atbildētāja: Telenet NV